

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 2777/2000
af 18. december 2000
om ekstraordinære støtteforanstaltninger for oksekødsmarkedet

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød⁽¹⁾, særlig artikel 38, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) EF's oksekødsmarkedet er for øjeblikket i dyb krise på grund af forbrugernes manglende tillid til oksekød som følge af, at der er opstået nye tilfælde af bovin spongiform encephalopati (BSE). Forbruget og produktionen har aldrig været så lav som nu, hvilket har medført, at producentpriserne er faldet kraftigt. Det forventes, at krisen vil vare i nogen tid endnu. Under sådanne omstændigheder kan der i henhold til artikel 38, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1254/1999 træffes ekstraordinære støtteforanstaltninger for at bringe markedet i ligevægt igen. Som en af foranstaltningerne bør der indføres en ordning for opkøb og efterfølgende tilintetgørelse af dyr, der ellers ville forårsage store overskud af kød på markedet.
- (2) Ved Kommissionens beslutning 2000/764/EF⁽²⁾ fastsættes der særlige regler for, at dyr på over 30 måneder skal testes for BSE, samt godkendte testmetoder. Ifølge den beslutning skal alle dyr på over 30 måneder, som slagtes som normalt til konsum, senest fra den 1. juli 2001 testes for BSE. Indtil da bør ovennævnte tilbage- trækning af dyr fra markedet koncentrerer om dyr i den pågældende aldersgruppe, der ikke er BSE-testet før slagtning, og der bør kun gives tilladelse til, at kød fra dyr, der har reageret negativt på en BSE-test, kan anvendes til konsum i EF eller i tredjelande.
- (3) For at opnå en hurtig forbedring på oksekødsmarkedet bør der i mellemtiden tilskyndes til frivillig testning af dyr på over 30 måneder. Der bør derfor fastsættes bestemmelser om EF-medfinansiering af de test, der kræves, samtidig med at det garanteres, at de samme udgifter ikke bliver afholdt to gange over EF-budgettet.
- (4) For at fjerne de dyr fra markedet, der reelt vil reducere den produktion, som normalt er beregnet til konsum, bør de dyr, der skal tilintetgøres, opfylde alle veterinær-

bestemmelserne før slagtning, herunder reglerne om levende syn, der kræves før slagtning til konsum.

- (5) Hvis markedssituationen kræver det, bør opkøbsordningen også gælde for medlemsstater, der tester alle dyr over 30 måneder eller en stor procentdel heraf.
- (6) Hvis markedssituationen tillader det, bør der være mulighed for at indstille anvendelsen af opkøbsordningen i en medlemsstat, der kan dokumentere at have tilstrækkelig kapacitet til at teste den normale produktion af dyr for BSE.
- (7) For at ordningen kan fungere korrekt, bør det fastsættes, hvordan opkøb og leverancer af dyr skal tilrettelægges.
- (8) Medlemsstaterne bør fastsætte opkøbsprisen pr. dyr således, at foranstaltningens mål kan nås. Ved fastsættelsen af prisen bør der især tages hensyn til den aktuelle repræsentative markedspris og dyrets vægt.
- (9) I betragtning af det store antal dyr, der forventes opkøbt under ordningen, bør udgifterne deles mellem EF og medlemsstaterne. EF's medfinansiering bør begrænses til 70 % af købsudgifterne, mens de resterende købsudgifter samt alle andre omkostninger i forbindelse med ordningen bør finansieres af de nationale myndigheder.
- (10) Bestemmelserne vedrørende slagtepræmie i artikel 11 i forordning (EF) nr. 1254/1999 gælder for dyr, der slagtes under ordningen.
- (11) For at forbedre kontrollen med dyrene og de deraf fremstillede produkter før, under og efter slagtningen bør der fastsættes særlige bestemmelser, især med hensyn til adskillelse og håndtering af produkterne.
- (12) Markedssituationen i medlemsstater med særlig lav risiko for BSE er ikke blevet forværret i samme grad som i den resterende del af EF. Opkøbs- og tilintetgørelsesordningen behøver derfor ikke at være obligatorisk i de medlemsstater, hvis alle produkter fra dyr, der ikke er BSE-testet, bliver i de pågældende medlemsstater.
- (13) Med henblik på en effektiv overvågning af ordningen bør medlemsstaterne hver uge sende Kommissionen alle relevante oplysninger.

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 305 af 6.12.2000, s. 35.

- (14) Kommissionens eksperter bør føre kontrol med, at betingelserne overholdes.
- (15) Forvaltningskomitéen for Oksekød har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Denne forordning gælder i alle medlemsstater, undtagen Det Forenede Kongerige, som kun artikel 2, stk. 1, gælder for.

Artikel 2

1. Kød fra kvæg på over 30 måneder, der slagtes i EF efter den 1. januar 2001, må kun frigives til konsum i EF eller til eksport til tredjelande, hvis dyrene har reageret negativt på en godkendt hurtigtest for bovin spongiform encephalopati (BSE), som nævnt i bilag IV A til Kommissionens beslutning 98/272/EF⁽¹⁾.

2. EF medfinansierer de test, der er nævnt i stk. 1. EF dækker 100 % af udgifterne (eksklusive moms) til køb af testkit og reagenser, dog højst 15 EUR pr. test for test, der udføres på dyr, som slagtes, før det obligatoriske testprogram, der omhandles i artikel 1, stk. 3, i beslutning 2000/764/EF, træder i kraft, og under alle omstændigheder før den 1. juli 2001.

Følgende test kan ikke medfinansieres:

- test på dyr, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, i beslutning 2000/764/EF
- test på dyr, der falder ind under opkøbsordningen i denne forordnings artikel 3, stk. 3.

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at undgå, at de samme udgifter afholdes to gange over EF-budgettet.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne opkøber alle dyr på over 30 måneder, der ikke er blevet testet i henhold til artikel 2, stk. 1, og som de får tilbudt af producenter eller deres stedfortrædere med henblik på slagtning og fuldstændig tilintetgørelse.

Dyrene skal

- a) i en periode på mindst seks måneder, før de sælges, have været holdt på en eller flere bedrifter i den pågældende medlemsstat
- b) være i overensstemmelse med de relevante veterinærfor skrifter, især bestemmelserne i kapitel VI i bilag I til Rådets direktiv 64/433/EØF⁽²⁾, hvorefter de er egnet til slagtning til konsum.

⁽¹⁾ EFT L 122 af 24.4.1998, s. 59.

⁽²⁾ EFT 121 af 29.7.1964, s. 2012/64.

2. Uanset bestemmelsen i stk. 1 om, at dyrene ikke skal være testet, kan der endvidere kun opkøbes kvæg som nævnt i artikel 1, stk. 1, i beslutning 2000/764/EF til tilintetgørelse, hvis medlemsstaterne sørger for, at dyrene er blevet undersøgt i henhold til nævnte artikel 1, stk. 1, og har reageret negativt på testen.

3. Hvis markedssituationen kræver det, kan det efter proceduren i artikel 43 i forordning (EF) nr. 1254/1999 bestemmes, at opkøbsordningen i stk. 1 også skal gælde for dyr, der har reageret negativt på en test som nævnt i artikel 2, stk. 1, i en medlemsstat, hvor enten alle dyr eller en stor procentdel heraf testes.

4. Medlemsstater, der over for Kommissionen kan dokumentere at have tilstrækkelig stor kapacitet til at foretage de test, de er nævnt i artikel 2, stk. 1, ved normal tilførsel og slagtning af dyr på over 30 måneder, kan efter proceduren i artikel 43 i forordning (EF) nr. 1254/1999 bemyndiges af Kommissionen til at ophøre med at anvende opkøbsordningen i stk. 1, medmindre der træffes en afgørelse som nævnt i stk. 3.

5. Medlemsstaterne angiver, hvilket slagteri dyrene skal leveres til for at blive slagtet. I den forbindelse sørger medlemsstaterne så vidt muligt for, at den geografiske afstand, som dyrene skal transporteres, bliver så kort som muligt.

Artikel 4

1. Den pris, som medlemsstaten skal betale producenterne eller deres stedfortrædere for de dyr, som er nævnt i artikel 3, stk. 1, beregnes på grundlag af:

- a) slagtekroppens vægt som defineret i artikel 2, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 1208/81⁽³⁾, og
- b) den pris pr. kg slagtet vægt, som medlemsstaten har fastsat. Basisprisen under ordningen er dog lig med gennemsnittet af markedspriserne for den pågældende kategori i uge 45, 46, 47 og 48 i 2000.

Ved fastsættelsen af de ugentlige priser tager medlemsstaten så vidt muligt hensyn til den aktuelle markedspris, hvis der foreligger repræsentative priser for de relevante kategorier og slagtekropskvaliteter. Der bør ligeledes tages hensyn til det traditionelle prishierarki mellem kategorier og klasser i den pågældende medlemsstat.

Under alle omstændigheder fastsættes priserne på et sådant niveau, at der er garanti for, at tilintetgørelsesordningen kommer til at fungere. Kommissionen skal dog på forhånd godkende:

- enhver fastsættelse af gennemsnitspriser for de enkelte kategorier, der er lavere end ovennævnte basispris
- enhver fastsættelse af gennemsnitspriser for de enkelte kategorier, der overstiger ovennævnte basispris med mere end 5 %.

⁽³⁾ EFT L 123 af 7.5.1981, s. 3.

Medlemsstaterne informerer senest onsdag i hver uge producenterne om de opkøbspriser, der gælder for den følgende uge.

Betalingen for dyret erlægges hurtigst muligt efter slagtingen.

2. For hvert fuldstændigt tilintetgjort dyr medfinansierer EF de udgifter, der er afholdt i henhold til stk. 1, med et fast beløb, der er beregnet på grundlag af basispriserne, gennemsnitsvægten pr. kategori og en finansieringssats på 70 %, mens de resterende 30 % finansieres af de nationale myndigheder. De faste beløb er anført i bilag I.

Senest den 1. oktober 2001 meddeler medlemsstaterne Kommissionen de samlede udgifter, de har haft til opkøb. EF-tilskuddet begrænses til 70 % af det samlede beløb.

Der kan ydes et forskud på 80 % af EF's tilskud efter at det pågældende dyr er blevet slagtet og destrueret i henhold til artikel 5.

Bortset fra ovennævnte EF-tilskud finansieres alle udgifterne, lige fra dyret tilbydes til slagting, til det er fuldstændigt tilintetgjort af de nationale myndigheder.

3. Bestemmelserne vedrørende slagtepræmie i artikel 11 i forordning (EF) nr. 1254/1999 og i kapitel V i Kommissionens forordning (EF) nr. 2342/1999⁽¹⁾ gælder for dyr, der slagtes i henhold til nærværende forordning. Disse udgifter betragtes ikke som udgifter, der er opstået i henhold til nærværende forordning.

Artikel 5

1. Slagterier, der slagter dyr, som skal tilintetgøres under denne ordning, skal være indrettet og drives på en sådan måde,

- at alle dyr og animalske produkter, der er beregnet til konsum eller foder, hele tiden holdes fuldstændigt adskilt fra dyr, der slagtes, og produkter, der fremstilles under denne ordning
- at kreaturer, der skal slagtes under denne ordning, og som det er nødvendigt at holde opstaldet, holdes adskilt fra kreaturer, der skal slagtes til konsum eller foder.

2. Slagtekroppene skal, efter at der er skåret dybe snit i dem, sammen med alle andre dele af dyrene denatureres med farve, der ikke kan fjernes. Derefter destrueres de og tilintetgøres fuldstændigt ved forbrænding eller en anden egnet metode.

3. Fjernes det specificerede risikomateriale ikke, skal hele slagtekroppen behandles som specificeret risikomateriale.

4. Ingen dele af dyrene må anvendes til konsum eller foder, i kosmetiske midler, lægemidler eller medicinsk udstyr. Uanset stk. 2 og 3 behøver huder ikke at blive farvet og tilintetgjort, hvis de behandles på en sådan måde, at de kun kan anvendes til fremstilling af læder. Fedtvæv, der sidder på indersiden af

huden, skal fjernes og tilintetgøres. Medlemsstaterne sørger for, at huderne opbevares og behandles adskilt fra andre huder.

5. Medlemsstaterne foretager den nødvendige administrative kontrol og gennemfører effektiv overvågning på stedet af alle foranstaltninger for at kontrollere, at alle relevante produkter er blevet destrueret og fuldstændigt tilintetgjort.

Artikel 6

1. Uanset artikel 2, stk. 1, kan de medlemsstater, der er nævnt i bilag II, give tilladelse til, at kvæg på over 30 måneder slagtes til konsum uden at være blevet testet for BSE i henhold til artikel 2, stk. 1, jf. dog beslutning 98/272/EF og beslutning 2000/764/EF.

2. Medlemsstater, der gør brug af den dispensation, der er nævnt i stk. 1, sørger for, at følgende produkter, der stammer fra dyr, der er blevet slagtet til konsum, efter at denne forordning er trådt i kraft, kun sendes til andre medlemsstater eller eksporteres til tredjelande, hvis de pågældende dyr har reageret negativt på en test som nævnt i artikel 2, stk. 1:

- fersk kød som defineret i direktiv 64/433/EØF
- hakket kød og tilberedt kød som defineret i Rådets direktiv 94/65/EF⁽²⁾
- kødprodukter som defineret i Rådets direktiv 77/99/EØF⁽³⁾.

3. Kød og produkter som nævnt i stk. 2, der stammer fra dyr, der ikke er blevet testet i henhold til artikel 2, stk. 1, skal mærkes med et nationalt mærke, der ikke kan forveksles med EF-sundhedsmærket, og som især ikke er ovalt.

Artikel 7

Medlemsstaterne vedtager alle de foranstaltninger, der er nødvendige, for at ordningen kan anvendes korrekt, og forordningen overholdes.

Medlemsstaterne udarbejder hurtigst muligt en detaljeret rapport om den kontrol, de har ført i henhold til denne artikel, og sender den til Kommissionen.

Artikel 8

Med hensyn til dyr på over 30 måneder meddeler medlemsstaterne hver onsdag Kommissionen følgende for den foregående uge:

- antallet af dyr i hver kategori, jf. artikel 3, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1208/81, som er tilbudt til slagting og tilintetgørelse
- antallet af slagtede dyr til konsum i hver kategori, der er blevet testet, og den samlede vægt pr. kategori samt testresultaterne

⁽¹⁾ EFT L 281 af 4.11.1999, s. 30.

⁽²⁾ EFT L 368 af 31.12.1994, s. 10.

⁽³⁾ EFT L 26 af 31.1.1977, s. 85.

- antallet af slagtede dyr til tilintetgørelse i hver kategori, der er blevet testet, og den samlede vægt pr. kategori samt testresultaterne
- antallet af slagtede dyr i hver kategori, der ikke er blevet testet, samt den samlede vægt pr. kategori
- den pris, som producenterne har fået tilbudt for hver kategori og hver klasse, hvis den foreligger
- antallet af destruerede dyr
- antallet af fuldstændigt tilintetgjorte dyr
- eventuelle andre oplysninger til hjælp for en effektiv overvågning af alle foranstaltninger.

Artikel 9

Kommissionens eksperter, der eventuelt kan være ledsaget af eksperter fra medlemsstaterne, foretager kontrol på stedet for at undersøge, om alle denne forordnings bestemmelser er over-

holdt, jf. dog artikel 9 i Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 ⁽¹⁾.

Artikel 10

De foranstaltninger, der træffes i henhold til denne forordning, betragtes som interventionsforanstaltninger efter artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1258/1999.

Artikel 11

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2001 indtil senest den 30. juni 2001.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 2000.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 103.

BILAG I

EF-tilskud pr. dyr ⁽¹⁾ ⁽²⁾ (EUR/dyr)

Medlemsstat	Køer	Kvier	Stude
Belgien	544	727	—
Danmark	363	444	—
Tyskland	364	442	—
Grækenland	292	520	—
Spanien	280	536	—
Frankrig	472	674	713
Irland	285	421	543
Italien	294	561	—
Luxembourg	553	593	698
Nederlandene	418	385	—
Østrig	393	501	644
Portugal	281	543	—
Finland	272	306	—
Sverige	384	402	510

BILAG II

Liste over lande som nævnt i artikel 6

Østrig
Sverige
Finland

⁽¹⁾ For tyre, der tilbydes under denne ordning, betales der samme EF-tilskud som for køer.

⁽²⁾ Er der ikke angivet noget særligt beløb, er EF-tilskuddet for stude, der tilbydes under ordningen, det samme som for kvier.